

ת"פ 57002/03/23 - מדינת ישראל נגד אל אמין גנידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57002-03-23 מדינת ישראל נ' גנידה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		אל אמין גנידה ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד חליאלה

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ואביזר של נשק, לפי סעיף 144(א) רישא בצירוף סיפא לחוק העונשין, תשל"ז 1977.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד ליום 19.3.2023, החזיק הנאשם בביתו נשק דמוי רובה סער M16 תקני שהוסב לירי תחמושת בקליבר 5.56 x 45 שהכיל מכלול של רובה M16 תקני, יורה שבכוחו להמית אדם וכן במחסנית ריקה.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, כי המדובר בנשק שהוסב לנשק תקני שבכוחו היה להמית אדם. צוין, כי הערך המוגן בעבירות מסוג זה, אף שלא נעשה בנשק שימוש, הינו שלום הציבור וביטחון. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה שבין 18 חודשים ועד 42 חודשים. בענייננו, נוכח משך תקופת החזקת הנשק, וכן העובדה כי המדובר ברובה סער שהוסב ל-M16 ביקשה לקבוע את המתחם החל מ-24 חודשים ועד 48 חודשים. לזכות הנאשם ביקשה לזקוף את הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, ולחובתו את רישומו הפלילי, ולהטיל עליו 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.
4. ההגנה ציינה, כי בהתאם לתשובת הנאשם לאישום, הנאשם מצא תיק בבניין אליו הגיע, בו הונח הרובה, ובניגוד לנטען על ידי המאשימה, המדובר היה בהחזקה קצרת מועד. הוסף, כי הנאשם שיתף פעולה במסגרת הליכי החקירה, הודה במעשה וחסך זמן שיפוטי. הסנגור הפנה לתוכנו החיובי של תסקיר המבחן, נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו אדם נשוי ואב ל-2 ילדים. צוין, כי אשת הנאשם בהריון כעת ועתידה ללדת בקרוב. הסנגור ביקש לקבוע את המתחם החל מ-9 חודשים ועד 14 חודשי מאסר, ולהסתפק בתקופת המעצר אותה מרצה הנאשם עד

כה (החל מיום 19.3.2023).

5. הנאשם הביע צער על המעשה וציין, כי ברגע שהגיע הנשק לרשותו היה עליו ליצור קשר עם משטרת ישראל ללא דיחוי. הנאשם הוסיף, כי שיתף פעולה עם החקירה, וכי הוא לא יחזור על המעשה.

ראיות המאשימה לעונש:

א. דוח מסכם חקירת מז"פ סומן א'

ב. חוות דעת מומחה סומן ב'

ג. רישום פלילי סומן ג': לנאשם הרשעה משנת 2012 בגין ביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן בגינה ריצה מאסר למשך 8 חודשים.

דין:

6. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הנשק נוגע בהגנה על שלום הציבור וביטחונו. בעבירות מסוג זה, גלום סיכון רב לשימוש בנשק ו/או שימוש בתחמושת שאינה חוקית על ידי המחזיק בה לצורך ביצוע עבירות פליליות, שכן הם עלולים להגיע לגורמים עברייניים העוסקים בפעילות פלילית, או אף לפעילות טרור.

7. בענייננו, רף החומרה שבמעשה הינו גבוה, שכן המדובר בהחזקה של נשק דמוי רובה סער מסוג M16 שהוסב לירי תחמושת בקליבר 5.56 45 X, שהכיל מכלול של רובה M16 תקני, יורה שבכוחו להמית אדם וכן במחסנית ריקה.

8. במסגרת רע"פ 5613/20 אלהוזייל נגד מדינת ישראל (25.8.2020) ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

"לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו למשל בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, [פורסם בנבו] פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.10.2018))."

9. לעניין פסיקה נהגת בעבירות מסוג זה, ובנסיבותיה, ראיתי להפנות לגזרי הדין הבאים: (עפ"ג 2024-04-21 מדינת ישראל נגד מנדורי והפסיקה המובאת בו (29.6.2021), עפ"ג 50840-03-22 מדינת ישראל נגד עלאא סלאמה (4.4.2020), ת"פ 17030-02-22 מדינת ישראל נגד מקייה (23.5.2022)).

10. בשים לב לסוג הנשק בו החזיק הנאשם, המחסנית, ובעיקר פוטנציאל הסיכון הגלום במעשה, סברתי כי יש לקבוע את המתחם החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים, לצד ענישה נלווית. (ראו בנוסף: ע"פ 1323/13 חסן נגד מדינת ישראל (5.6.2013)).

11. בבחינת העונש המתאים לנאשם הבאתי בחשבון את הודאת הנאשם, וכן החיסכון בזמן שיפוטי, משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם, וכן שיתוף הפעולה במסגרת הליכי החקירה.

12. לחובת הנאשם הרשעה בודדת וישנה משנת 2012 בעבירות של סחר בסם מסוכן, בגין ריצה עונש מאסר למשך 8 חודשים.

13. בהתאם להסכמת הצדדים הונח לעיוני תסקיר המעצר, אשר מפורטות בו נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן הרקע בו צמח. הנאשם כבן 32 אב לשני ילדים בגילאי 3 ו-7. טרם מעצרו עבד כמנופאי. הנאשם מסר בבית המשפט ובשרות המבחן כי מצא במעלית בנין תיק אשר לא ידע מהי תכולתו, והחליט לקחתו לביתו. הנאשם מסר כי בעת שגילה כי הוחזק בתיק נשק, חשש להעבירו לידי משטרת ישראל נוכח המצב הביטחוני, וכן חשש כי יחשבו כי הוא מפגע ויפגעו בו. לדעת שרות המבחן, הנאשם מחזיק בעמדות המעניקות לגיטימציה להתנהלות בעייתית ועוברת חוק, ללא שקילת מעשיו לעומק, ולא היה די בעונש המאסר אותו ריצה בעבר כדי להניאו ממעורבות חוזרת בפלילים, הגם שחלף פרק זמן של כ-10 שנים מאז מעורבותו הקודמת בפלילים. בנוסף קיימת נטייה מצד הנאשם להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. לצד זאת צוין, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, שומר על יציבות תעסוקתית, ומעוניין להעתיק את מקום מגוריו כדי להתרחק מחברה שולית. לדעת שרות המבחן קיימת רמת סיכון נמוכה- בינונית לביצוע עבירות אלימות, אשר במידה וישנו, רמת חומרתן תהא נמוכה. באותה עת הומלץ על שחרורו מהמעצר, והטלת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים לצורך שילובו בקבוצה טיפולית.

14. באיזון בין כלל השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 22 חודשים בניכוי ימי המעצר (החל מיום 19.3.2023).

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר שלא יעבור כל עבירה בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין.

ג. המוצגים יחולטו או יושמדו לפי החלטת רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).